

Ισοκράτης, Νικοκλής, 27-28

Γ1. Ότι, λοιπόν, εμείς έχουμε την εξουσία νόμιμα, θα το πούμε πολύ σύντομα και αυτό μάλλον ομολογείται (από όλους). Γιατί ποιος δεν γνωρίζει πρώτα ότι ο Τεύκρος, ο αρχηγός του γένους μας, αφού πήρε μαζί του τους προγόνους των άλλων πολιτών και αφού έπλευσε εδώ, έχτισε και την πόλη για αυτούς και τη χώρα μοίρασε, έπειτα ο πατέρας Ευαγόρας, αφού άλλοι έχασαν την εξουσία, την πήρε πίσω πάλι, αφού πέρασε τους μέγιστους κινδύνους, και τόσο πολύ μετέβαλε την κατάσταση, ώστε οι Φοίνικες να μην τυραννούν πλέον τους Σαλαμινίους, αλλά όποιων ακριβώς ήταν η εξουσία, αυτοί και τώρα να κατέχουν την βασιλεία;

Γ2.α. όμολογουμένη, πλεύσασα, άπολεσασῶν, ύποστᾶσα

Γ2.β. κατανέμει, κατανεμεῖ

ἀναλαμβάνει, ἀναλήψεται

μεθίστησι(ν), ματαστήσει

Γ3. «ἀπολεσάντων: επιρρηματική χρονική (ή εναντιωματική) μετοχή, γενική απόλυτη, με υποκείμενό της το ἑτέρων

τοσοῦτον: αιτιατική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού

Σαλαμινίων: αντικείμενο του απαρεμφάτου τυραννεῖν

ῶνπερ: γενική κατηγορηματική κτητική από το συνδετικό ρήμα ἦν στο εννοούμενο η βασιλεία

τὴν ἀρχήν: αιτιατική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.